

udgøre et bidrag til de nu pågående forhandlinger i Genève.

Med hensyn til svarene på generalsekretærens rundspørge, erklærede taleren, at flertallet af de modtagne svar (31 af i alt 60) var positive over for forslaget, hvilket burde tages som tegn på, at majoriteten i FN var gunstigt indstillet over for tanken om at indkalde en konference med det angivne formål.

Debattens øvrige talere (Afghanistan, Ceylon, Tjecoslovakiet, Liberia, Nigeria, Peru, Polen, Tunis, Den forenede arabiske Republik, Sovjetunionen) udtalte sig efter tilsvarende linier, selv om det var tydeligt, at de ikke ville insistere på, at 17. plenarforsamling vedtog en beslutning om at indkalde til en konference.

Fra liberiansk side pegedes der på, at der kun var kommet 60 svar på generalsekretærens rundspørge, og at det af denne grund måske ville være hensigtsmæssigt at anmode generalsekretæren om at fortsætte konsultationerne med medlemsregeringerne og derefter aflægge beretning herom til plenarforsamlingens 18. samling.

Intet vestligt land deltog i generaldebatten, men i korte indlæg umiddelbart før afstemningen erklærede Italien og Storbritannien, at de — skønt de var imod enhver form for atomkrig — ikke fandt det stillede forslag realistisk. Det tilsigtede formål kunne ikke nås på anden måde end ved gennemførelsen af en nedrustningsaftale, der indeholdt de nødvendige garantier.

Fredelig udnyttelse af verdensrummet.

(Dagsordenens punkt 27).

Den i december 1959 nedsatte FN-komité vedrørende fredelig udnyttelse af verdensrummet kom til at bestå af følgende 24 lande: Albanien, Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Canada, Tjecoslovakiet, De forenede Stater, Den forenede arabiske Republik, Frankrig, Indien, Iran, Italien, Japan, Libanon, Mexico, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Storbritannien, Sverige, Ungarn og Østrig. Ved en resolution i 1961 besluttede plenarforsamlingen at udvide komiteens medlemstal med fire lande, og hertil valgtes Chad, Mongoliet, Marokko og Sierra Leone.

De først konkrete resultater af komiteens arbejde var oplysninger den 5. og 24. marts 1962 fra henholdsvis USA og Sovjetunionen om de siden 1958 opsendte rumlegemer; disse oplysninger er periodevis blevet suppleret siden. Komiteen har indsat to underudvalg for henholdsvis teknisk-videnskabelige og juridiske spørgsmål vedrørende den fredelige udnyttelse af det ydre rum.

I komiteen består der almindelig enighed om, at dens opgave er at koordinere det arbejde med den fredelige rumforsknings problemer, som foregår såvel i FN's særorganisationer som i statslige og ikke-statslige organisationer. Medens der indenfor det teknisk-videnskabelige underudvalgs område er sket visse fremskridt i det internationale samarbejde, har det juridiske underudvalgs problemer vist sig vanskeligere at nå til enighed om. På et møde i dette underudvalg i sommeren 1962 havde Sovjetunionen fremsat to forslag, nemlig dels om en deklaration om fundamentale principper vedrørende udnyttelse af verdensrummet, dels om international overenskomst om redning af astronauter og rumfartøjer, som tvinges til nødlanding.

USA havde ligeledes fremsat to forslag, henholdsvis om hjælp til og tilbagesendelse af rumfartøjer og disses personel, samt om ansvar for skadegørende handlinger forvoldt af rumfartøjer.

Om intet af disse fire forslag var der opnået enighed i underudvalget. Sammen med andre forslag, bl. a. fra tre af FN's særorganisationer, fra Den forenede arabiske Republik og fra Storbritannien, indgik de nævnte fire forslag i 17. samlings drøftelser af dette dagsordenspunkt. Hertil kom et dokument fremlagt i fællesskab af De forenede Stater og Sovjetunionen og som omhandlede en overenskomst om fredeligt samarbejde i det ydre rum. Udkastet til overenskomsten var et resultat af stedfundne møder mellem Dr. Dryden fra Den amerikanske nationale Luftfarts- og Rumadministration og professor Blagonravov fra Det sovjetiske videnskabelige Akademi.

Resolution.

Den 29. november fremsatte USA i 1. udvalg et resolutionsudkast vedrørende